

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.130/2012/3. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Gyovai Sándor ügyvéd által képviselt felperesnek - a dr. Ifkovics József ügyvéd által képviselt alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2012. január hó 24. napján kelt 2.P.21.278/2011/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését akként **változtatja meg**, hogy mellőzi az alperes 500 000 (ötszázezer) Ft megfizetésére kötelezését.

A felperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 40 000 (negyvenezer) Ft-ra felemeli, az alperes által fizetendő elsőfokú eljárási illetéket 20 000 (húszezer) Ft-ra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50 000 (ötvenezer) Ft első- és másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 40 000 (negyvenezer) másodfokú eljárási illetéket a felperes köteles megfizetni az illetékes állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az alperes a Magyar Orvosi Kamara tagja. A **(internetes portál neve)** című zárt hozzáférésű internetes portálon az alperes 2011. május 5. napján az alábbi tartalmú bejegyzést tette: "A MOK ugyanazt csinálta, mint a BKV. Talicskával lopta a vezetőség a pénzt mindenféle jogcímen. Most azért kapkodnak, mert a tagdíj kevesebb volt azoknak köszönhetően, akik kiléptek ebből a gennyes mok-ból. Érdekvédelem! Fújjjjj! Ezek egy csúszó-mászó, gerinctelen, pofátlan, óriás nyelvű férgek gyülekezete".

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát sértette meg, amikor azt állította, hogy "A MOK ugyanazt csinálta, mint a BKV. Talicskával lopta a vezetőség a pénzt mindenféle jogcímen.". Kérte az alperes kötelezését a további jogsértésektől való eltiltásra, továbbá a **(internetes portál neve)** portálon annak közzétételére, miszerint a sérelmezett kijelentések a valóságnak nem felelnek meg. Kérte az alperes kötelezését 1 000 000 Ft összegű nem vagyoni kára megtérítésére, továbbá közérdekű bírság kiszabását az alperessel szemben. Keresete indokolásaként előadta, a hozzászólás szövegéből megállapíthatóan az alperes a tagdíjtarozások behajtását sérelmezte, az általa leírtak azonban, nevezetesen, hogy a felperes nagy mennyiségű pénzt lopott, illetve lop a kamara és a tagok vagyonából, valótlan tényállítás. A valóság ezzel szemben az, hogy az országos elnökség, illetve annak tagjai semmilyen kamarai pénzt nem tulajdonítottak el, annak felhasználása a pénzügyi nyilvántartásból nyomon követhető. Az alperesi kijelentés alkalmas arra, hogy az elnökség, mint testület és annak tagjai jó hírét súlyosan rontsa, különös tekintettel arra, hogy a sérelmezett kijelentések az orvostársadalom széles köréhez eljutottak. A közlés az elnökség munkáját nehezíti, tekintélyét a tagság előtt rombolja, semmivé téve annak eddigi sok éves munkáját.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Nem vitatta, hogy a kifogásolt közlés tőle származik, azonban álláspontja szerint a jogsérelem mögötti tágabb társadalmi összefüggések is vizsgálandók. Köztudomású az orvosok jelenlegi kilátástalan helyzete, a hivatkozott internetes portál a feszültségek levezetésének egyik fóruma, amelyen számos hasonló közlés is szerepel. Az orvostársadalom jelentős részének véleménye szerint a MOK érdekvédelmi feladatának betöltésére alkalmatlan, csupán behajtó szervként funkcionál, ennek alapját pedig a kamarai tagdíj behajtásának gyakorlata képezi. Álláspontja szerint a felperes rosszhiszeműen járt el azon tagokkal szemben, akik a tagságukat nem szüntették meg, kizárásuk helyett ugyanis az akár több éve felszaporodott kamarai tagdíj egyösszegű behajtásáról intézkedett. Hangsúlyozta, az éves tagdíj felhasználásáról, a kamara gazdálkodásáról az orvostársadalom megfelelő tájékoztatást nem kap, mindezek miatt a működése nem átlátható, pénzügyi, gazdasági tevékenysége a tagság előtt nem ismert. Hangsúlyozta, hogy az internetes portálon közzétettek a fentiekről alkotott véleményeként értékelhetők, amely nem tér el az orvostársadalom nagy részének értékítéletétől. Vitatta, hogy az esetleges jogsértés és a felperes kára között okozati összefüggés lenne, hivatkozott továbbá arra, hogy az orvostársadalom helyzetére is figyelemmel nem tanúsított az általában elvárhatótól lényegesen eltérő magatartást.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, amikor a **(internetes portál neve)** című internetes portálon 2011. május 5. napján azt állította, hogy a MOK vezetősége "talicskával lopta a pénzt mindenféle jogcímen".

Kötelezte az alperest a fenti tartalmú megállapításnak a **(internetes portál neve)** című internetes portálon való közzétételére, továbbá 500 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére. Mind a felperest, mind az alperest 30 000 Ft eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

Határozatának indokolása szerint az alperesi közlés tényállítás, amely alkalmas arra, hogy a kamara elnökségének, illetve az elnökség tagjainak megítélését, a társadalom értékítéletét negatív irányba befolyásolja, hiszen arra utal, hogy az elnökség tagjai a kamarai tagság bizalmával visszaélve, azaz visszaélésszerűen használják fel a tagság befizetéseit, ami esetlegesen bűncselekmény gyanúját is felvetheti, erre utal a BKV-nál történt visszaélésekkel vont párhuzam. A jogsértés megállapíthatósága szempontjából közömbösnek ítélte, hogy az alperest milyen személyes sérelmek motiválták, illetve, hogy a portál hozzászólói a tényállításban foglaltakkal egyetértettek-e, avagy sem. Rámutatott, hogy az alperes a közlés valóságtartalmát igazolni nem tudta, így a felperes megalapozottan kérte jóhírneve megsértésének megállapítását. Indokolatlannak tartotta az alperes további jogsértéstől való eltiltását, érvelése szerint ugyanis mindössze egyszeri közlés történt, így a jogsértés megismétlésének veszélye nem áll fenn. Kötelezte ugyanakkor az alperest az elégtételadásra. A felperes nem vagyoni kárigényét illetően kiemelte, ha a jogsértő kijelentés az általános közfelfogás szerint is elmarasztaló állítást tartalmaz, úgy az önmagában is alkalmas az érintett személy társadalmi életben való részvételének negatív megítélésére, ilyen esetben a károsultat ért hátrány köztudomású tény, amelyre figyelemmel kárpótlásra tarthat igényt. Az alperes valótlán tartalmú kijelentését, nevezetesen, hogy a felperesi elnökség tagjait bűncselekmény elkövetésével vádolta, alkalmasnak ítélte arra, hogy annak következtében az elnökség tagjaival szemben széleskörű negatív megítélés alakuljon ki. A kártérítés összegének meghatározásakor e mellett figyelemmel volt az alperesi kijelentést motiváló tényekre, körülményekre, az orvostársadalom helyzetének problémáira, továbbá, hogy a felperesi elnökség tagjait - egy személy kivételével - 2011. évben újraválasztották, valamint, hogy az érintett internetes portál zárt, csak szűkebb szakmai közönséghez jut el. Mindezt értékelve 500 000 Ft összegű nem vagyoni kártérítést ítél a jogsértéssel arányban állónak.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak részbeni megváltoztatása, a nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezés mellőzése iránt. Fellebbezési érvelése szerint a kártérítési felelősség Ptk. 339. § (1) bekezdésében, valamint 355. § (1) és (4) bekezdésében írt feltételei nem teljesültek, a felperes ugyanis a sérelmezett közlés kapcsán a kár és a joghátrány bekövetkeztének tényét nem igazolta. Kiemelte, hogy a perben meghallgatott tanúk vallomásából megállapíthatóan az alperesi közlésnek nem volt szerepe a kamara és az államtitkárság közötti kapcsolat lazulásában, emellett az elnökség tagjait egy kivétellel újraválasztották, azaz a portálon megjelent közlésnek a felperes megítélésére negatív hatása nem volt. Hangsúlyozta, hogy a felperesi vezetőség

tekintélye az orvostársadalomban mélyponton áll, a legutóbbi választáson az orvosok részvétele szinte elenyésző volt, azaz az egyébként is hátrányos megítélést a perbeli közlemény tovább nem rontotta. Lényegesnek ítélte továbbá, hogy a **(internetes portál neve)** portálon egyetlen, a felperesi kamara mellett szóló írás sem jelent meg, valamint, hogy a perbeli közlemény kizárólag egy szűk szakmai körben került közlésre, az ott megjelent egyéb írások stílusa az alperesi közlés stílusától lényegesen nem különbözött, a hozzászólók sem tartalmában, sem stílusában nem kifogásolták az alperesi közlést.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Változatlanul állította, hogy az alperesi kijelentéssel okozati összefüggésben a felperest immateriális hátrány érte, az megalázó, méltatlan helyzetet teremtett az elnökség tagjai számára, miután megkérdőjelezte az orvostársadalom érdekében kifejtett tevékenységüket egy olyan időpontban, amikor a kamarai választásokra készültek, s ebből a szempontból közömbös az, hogy az elnökség tagjait javarészt újraválasztották. Álláspontja szerint nem az alperes javára, sokkal inkább terhére értékelendő, miszerint a fórum olvasói az alperesi közlést követően nem álltak a felperes mellé, ez ugyanis azt bizonyítja, hogy fenntartás nélkül elfogadták az alperesi kijelentés valótlan tényállítását, nevezetesen, hogy a felperes a tagság pénzét lopja. A sérelmezett tényállítás kétségtelenül egy zárt portálon jelent meg, a felperes ugyanakkor éppen azok érdekképviselőjét látja el, akik e portálhoz hozzáférnek, így éppen azok előtt keltette az alperes a felperes rosszhírét, akiket képvisel, irányít, illetve akikkel együtt dolgozik. Kiemelte, az alperes nemcsak a testületet, hanem annak tagjait is megsértette becsületükben, emberi méltóságukban, így mindehhez képest a megállapított nem vagyoni kártérítés összege arányosnak tekinthető.

A fellebbezés **alapos**.

A fellebbezési eljárás során már nem képezte vita tárgyát, hogy az alperes a **(internetes portál neve)** elnevezésű internetes portálon közzétett, a tényállásban részletezett hozzászólásával a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát megsértette, így az ítéletátlának kizárólag azt kellett vizsgálnia eljárása során, hogy az alperesi jogsértéssel okozati összefüggésben a felperes oldalán megvalósult-e olyan nem vagyoni hátrány, amelynek megtérítésére az alperes kötelezhető.

A Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja szerint, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, a polgári jogi felelősség szabályai szerint követelhet kártérítést. A polgári jogi felelősség Ptk. 339. § (1) bekezdésében foglalt általános feltételeiből

következően az, akit személyhez fűződő jogaiban megsértettek, nem vagyoni kárpótlásra akkor tarthat igényt, ha bizonyítja, hogy a jogsértéssel, mint jogellenes magatartással okozati összefüggésben olyan - objektív szankciókkal el nem hárítható - hátrány érte, amelynek csökkentéséhez, vagy kiküszöböléséhez indokolt és szükséges nem vagyoni kárpótlás megítélése (EBH 2000/302., BH. 2002/24/II., BH. 2001/1/110/II.).

Annyiban helytálló a felperes álláspontja, miszerint a jogi személy sérelmére is megvalósulhat személyiségi jogsérelem és érheti olyan hátrány, amely nem vagyoni kártérítéssel kompenzálható. A jogi személyt ért immateriális hátrány bekövetkezését a joggyakorlat akkor ítéli megállapíthatónak, ha a jogi személy általános társadalmi megítélése a külvilág számára érzékelhető módon hátrányosan megváltozik, s a jogsértő magatartás folytán rendeltetésszerű működésében akadályozottá válik. Téves azonban az az elsőfokú bíróság által is elfogadott hivatkozás, miszerint a személyiségi jogsértés megvalósulására figyelemmel a konkrét kár, hátrány bizonyítása szükségtelen, miután az köztudomású tényként elfogadható. Köztudomásúnak az emberek bizonyos köre előtt ismert és elfogadott tény tekinthető (pl. történelmi események, általános ismeretek, köztapasztalati tételek). Az nem feltétel, hogy az adott tény széles körben ismert legyen, mindig az eset összes körülményének mérlegelése alapján dönthető el, hogy a tény köztudomásúnak minősül-e. Bizonyos esetekben a jogsértés súlya, jellege a nem vagyoni hátrány bekövetkezését is köztudomásúvá teheti, a perbeli esetben azonban az alperesi jogsértés ilyenek nem tekinthető, nem állapítható meg olyan többlettényállási elem, ami mellőzhetővé tenné a személyiségi jogsértéssel okozati összefüggésben előálló nem vagyoni hátrány bizonyítását.

Nem vitás, hogy a Magyar Orvosi Kamara Elnökségének általános társadalmi megítélése kedvezőtlen volt, ezt maga az alperes is ekként adta elő, így e körülmény további bizonyítást nem igényelt, következésképpen a felperesnek az eljárás során azt kellett kétséget kizáróan igazolnia, hogy ez a kedvezőtlen megítélés az alperesi közléssel áll releváns oksági kapcsolatban, azaz kifejezetten az alperes internetes hozzászólása alakította ki a róla alkotott, számára hátrányos megítélést. Ezt az okozati összefüggést azonban a felperes nem bizonyította. A felperesi kamara elnöke maga állította meghallgatása során, hogy az érintett weboldalon közzétett hozzászólások közül nem az alperesé volt a legelmarasztalóbb, nem tulajdonított jelentőséget az alperesi nyilatkozatnak a kamara és a minisztérium közötti kapcsolat lazulásában sem, és nem állította azt sem, hogy a sérelmezett hozzászólás miatt esetlegesen magyarázkodni kényszerült volna. A periratok között elfekvő internetes hozzászólások, cikkek tartalma alapján megállapítható, hogy a felperes megítélése már az alperesi nyilatkozat megjelenése előtt is meglehetősen kedvezőtlen volt, a felperes tevékenysége, a gazdálkodásával kapcsolatos információk és kritikák az orvostársadalmat megosztották, a kamarai tagdíjak beszédésének sokak által

helytelenített gyakorlata hozzájárult ahhoz, hogy a felperes általános társadalmi megítélése hátrányosan változzon. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a felperes által sem vitatottan a felperesi kamara tagjait - egy személy kivételével - a cikk megjelenését követően újraválasztották, ami ugyancsak arra utal, hogy az alperesi hozzászólás tartalma a felperes megítélésén nem változtatott, így azon nem is rontott. Nem tudott megjelölni a felperes olyan konkrét körülményt sem, amely szerint tevékenységében az alperes per tárgyává tett nyilatkozata zavart okozott volna. Mindezek következtében a felperes által megjelölt immateriális hátrány, és az alperes magtartása közötti okozati összefüggés nem állapítható meg, így a bizonyítatlanság következményeként a felperes nem vagyoni kártérítésre irányuló keresete teljes egészében megalapozatlan.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében utalt arra, hogy az alperesi hozzászólás a felperesi elnökség tagjainak jóhírnevét, becsületét is sérti, ennek vizsgálatára azonban jelen per keretei között nem kerülhetett sor. A Ptk. 85. § (1) bekezdése értelmében ugyanis a személyiségi jogaiban megsértett fél személyesen maga követelheti a jogsértés megállapítását, a Ptk. 84. §-a szerinti objektív és szubjektív szankciók alkalmazását, az érintettek azonban ilyen igényt a perben nem érvényesítettek, így azzal az ítélet tábla nem foglalkozhatott.

A nem vagyoni kárigény teljes elutasítására figyelemmel módosult a pernyertesség - pervesztesség aránya, a jogsértés tényének megállapítására tekintettel az 1/3 - 2/3 arányúnak tekinthető az alperesre nézve kedvezőbben, így az elsőfokú eljárás során felmerült mindösszesen 60 000 Ft eljárási illeték viselésére is ilyen arányban kötelezhetők.

Minderre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta.

Az alperes az elsőfokú eljárásban nagyobb arányban lett pernyertes, míg a fellebbezése eredményesnek bizonyult. Ennek megfelelően a felperes az alperes elsőfokú eljárásban felmerült perköltségét az alperes pernyertességével arányosan köteles megfizetni a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján, míg a fellebbezési eljárásban az alperes oldalán felmerült perköltséget teljes egészben köteles viselni a Pp. 78. § (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően. Az ügyvédi munkadíjból álló alperesi perköltség összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Az eljárásra a tárgyi illetékfeljegyzési jog szabályai az irányadóak, ezért a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a Pp. 78. § (1) bekezdése, és az 1990. évi XCIII. tv. 74. § (3)

bekezdése szerint alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a felperes köteles viselni.

Szeged, 2012. május 15.

Dr. Szeghő Katalin sk.	Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.	Zanóczné dr. Ocskó Erzsébet sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró